ΠΩΣ ΕΠΟΛΙΤΕΥΘΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΕΤΙΑΝ 1961-1963

Ο ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ

Κατήγγειλε τὴν βίαν τῶν ἐκλογῶν 1961. Κατεψήφισε τὰς κυβερνήσεις τῆς ΕΡΕ πάντοτε μαζὶ μὲ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου. Ὑπερήσπισε τὰ λαϊκὰ συμφέροντα. Εἰσηγήθη εἰς τὸν Βασιλέα κυβέρνησιν Παπανδρέου

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας θὰ εὑρεθοῦν τὴν 3ην Νοεμβρίου ἐνώπιον ἑνὸς ΔΙΠΛΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ.

ΠΡΩΤΟΝ νὰ ψηφίσουν τὴν ΕΝΩΣΙΝ ΚΕΝΤΡΟΥ διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ἡ ὁποία ζητεῖ νὰ ἐναλλάσσωνται τὰ κόμματα εἰς τὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ ἀναπτύσσεται ἡ μεταξύ των ἅμιλλα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων Ἔθνους καὶ Λαοῦ καὶ διὰ νὰ μὴ μεταβάλλωνται εἰς καθεστώς, ἀλλὰ τώρα ὅλως ἰδιαιτέρως διὰ νὰ δοθῆ εἰς τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ἡ δύναμις διὰ μίαν ΑΛΛΑΓΗΝ ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ νὰ δώσουν σταυρὸν προτιμήσεως εἰς τὸν Φωκίωνα Ζαΐμην, τὸν ΛΕΥΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ καὶ ΣΥΝΕΠΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΝ τοῦ νομοῦ μας.

Φωκίων Ζαΐμης ἐξ ὅλης τῆς 35 ἐτῶν πολιτικῆς του σταδιοδρομίας εἶναι ΑΞΙΟΣ τοῦ σταυροῦ προτιμήσεως τῶν ψηφοφόρων τοῦ Κέντρου.

Εἰς τὸ Κέντρον, τὸ φιλελεύθερον καὶ δημοκρατικόν, ὡς ἰδεολογίαν (διότι, δυστυχῶς, ὡς κόμμα δὲν ἦτο πάντοτε ἑνιαῖον) ὁ Φωκίων Ζαΐμης ΠΡΟΣΕΧΩΡΗΣΕ ΤΟ ΕΤΟΣ 1928 καὶ ἔκτοτε ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ εἰς τὰς τάξεις του. Οὐδέποτε ἔλαβε μέρος εἰς ἄλλον συνδυασμόν, πλὴν φιλελευθέρου — δημοκρατικοῦ κέντρου. Ἐπειδὴ ἐξ οἰκογενειακῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς προσωπικῆς του σταδιοδρομίας ἀπέβη ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, μετεῖχε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῶν συνδυασμῶν τῆς φιλελευθέρας κεντρώας παρατάξεως ὡς συμπράττων, ἀλλὰ πάντοτε ἠκολούθει κατὰ βάσιν τὴν ἑνιαίαν πολιτικὴν τοῦ Κέντρου ὑπὲρ τῆς συνενώσεως τοῦ ὁποίου, ἄλλως τε, τόσον πολὺ ἠγωνίσθη.

Ἡ συνέπεια τῆς δημοκρατικῆς πίστεως τοῦ Φωκίωνος Ζαΐμη ἀπεδείχθη ἅπαξ ἔτι μετὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς.

Ὁ Φωκίων Ζαΐμης ΚΑΙ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΕ ΚΑΙ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΕ τὸν ἀσκηθέντα βιασμὸν τῆς θελήσεως τοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1961.

Ἡ καταδίκη τῆς ἐκλογικῆς βίας

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς (Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου 1961), καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία τῶν νέων βουλευτῶν καὶ ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Βασιλεύς, ὁ ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ κατέθεσε τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν, καταχωρισθεῖσαν εἰς τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ καὶ εἰς τὴν 4ην σελίδα:

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προσῆλθον εἰς τὴν ἐναρκήριον συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι τοῦτο πράττων ἐξυπηρετῶ, τόσον τὰ συμφέροντα τῆς Χώρας, ὅσον καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ Κέντρου.

Δὲν παύω ὅμως, ὡς ἐκ τούτου, κατεχόμενος ἀπὸ αἴσθημα βαθυτάτης ἀνησυχίας διὰ τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς τῆς Χώρας, ἐκ τοῦ γεγονότος καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς διὰ μεθόδων ὅλως ἀπαραδέκτων προπαρασκευῆς καὶ διεξαγωγῆς τῶν προσφάτων ἐκλογῶν.

Διαδηλῶ δὲ ὅτι θέλω καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς νομιμότητος καὶ κοινοβουλευτικῆς τάξεως, πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν ἐν τῇ Χώρᾳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου 1961

ὁ δηλῶν

Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Βουλευτὴς Ἀχαΐας

Κατὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν Δ' τῆς Πέμπτης 7 Δεκεμβρίου 1961, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν, ὁ κ. ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ κατέθεσε τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν (καταχωρισθεῖσαν εἰς τὴν σελίδα 13 τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν λόγῳ συνεδριάσεως):

ΔΗΛΩΣΙΣ

Αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, ὡς συνεπλήρωθησαν διὰ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν γενομένων διακοπῶν καὶ ἀγορεύσεων τῶν μελῶν αὐτῆς, εἶναι ὅλως ἀνεπαρκεῖς καὶ οὐδόλως ἱκανοποιητικαί, ἰδιαιτέρως δὲ αἱ ἀφοροῦσαι εἰς τὸ θέμα τῶν προσφάτων ἐκλογῶν εἶναι ἀβάσιμοι καὶ ἀντίθετοι πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Ἐξ ἄλλου, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐκτεθεισῶν ἀπόψεων τῆς Κυβερνήσεως προκύπτει σαφῶς ὅτι ἡ μετεκλογικὴ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ ἐμφορεῖται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀπαραδέκτου ἐν πολλοῖς νοοτροπίας.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτούς, δηλῶ ὅτι θέλω καταψηφίσει τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀθῆναι 7 Δεκεμβρίου 1961

Ὁ Βουλευτὴς Ἀχαΐας

ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ

Τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1962 κατετέθη ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν κυριωτέρων στελεχῶν, τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὴν Βουλὴν πρότασις δυσπιστίας πρὸς τὴν κυβέρνησιν Καραμανλῆ.

Ἡ συζήτησις ἔληξε τὴν 22αν Ἰανουαρίου. Ἐψήφισαν ἐν συνόλῳ 186 βουλευταί. Οἱ ὑπόλοιποι 14 ἀπουσίαζον.

ΚΑΤΑ τῶν προτάσεων ἐψήφισαν 173, ἤτοι οἱ παρόντες βουλευταὶ τῆς ΕΡΕ.

ΥΠΕΡ τῶν προτάσεων ἐψήφισαν οἱ βουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, τῶν Προοδευτικῶν καὶ τῆς ΕΔΑ.

Ὁ ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ ἐψήφισε ΝΑΙ νὰ ἀπομακρυνθῆ τῆς ἐξουσίας ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ, ὡς μὴ ἐκπροσωποῦσα τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ἐγγυωμένη ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς Χώρας καὶ τοῦ Λαοῦ.

Εἰς τὴν σελίδα 23 τῶν πρακτικῶν τῆς Δευτέρας 21 Ἰανουαρίου 1962 ἔχει δημοσιευθῆ τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ἐκ τοῦ ὁποίου παραθέτομεν τί ἀναφέρει διὰ τοὺς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Κέντρου βουλευτὰς νομοῦ Ἀχαΐας:

Παπανδρέου Γεώργιος ΝΑΙ

Βγενόπουλος Ἀναστ. ΝΑΙ

Ζαΐμης Φωκίων ΝΑΙ

Μνημειώδης ἀγόρευσις περὶ ΕΟΚ

Ἀλλὰ δὲν περιωρίσθη ὁ Φωκίων Ζαΐμης εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ μετὰ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ἠγωνίσθη καὶ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Λαοῦ. Ὑπερήσπισε πᾶσαν ὑπόθεσιν τοπικὴν ἢ γενικὴν ἢ ταξικὴν τῆς ἐκλογικῆς μας περιφερείας εἰς τὰς εἰδικὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς.

Καὶ τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1962 ἀνέπτυξε τὸ ὅλον ἀγροτικὸν κυρίως — πρόβλημα, ὅπως ἐμφανίζεται τοῦτο μετὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα.

«Διὰ τὴν Ἑλλάδα — εἶπεν — ἡ σύμβασις τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἡ χώρα μας συνδέεται μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ἀποτελεῖ καθ' ἡμᾶς ὄχι ἁπλῶς σημαντικόν, ἀλλὰ τὸν σημαντικώτερον καὶ χαρακτηριστικώτερον σταθμὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἱστορίαν τῆς χώρας μας ἀπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ἐτόνισεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀνασυνταχθῆ ἡ Κρατικὴ μηχανή, νὰ ἐννοήσουν ὅλοι ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τοῦ «ραχατιοῦ» καὶ τοῦ «ρουσφετιοῦ», ὅτι πρέπει νὰ ληφθῆ σειρὰ θέτρων ἰδιαιτέρως ὑπὲρ τῶν γεωργῶν, διὰ τὴν καλυτέραν μόρφωσιν τῶν τέκνων των, διὰ τὴν δικαίαν κατανομὴν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων (χωρὶς νὰ χαλαρωθοῦν αἱ προσπάθειαι πρὸς διατήρησιν ζωηροῦ ἐμπορίου μὲ τὰς Ἀνατολικὰς Χώρας) κλπ.

Δεκάλογος ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν

Ὁ Φωκίων Ζαΐμης ἐν τέλει διετύπωσεν ἕνα δεκάλογον εἰσηγήσεων, ἤτοι:

1. Κινητοποίησις τῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἀγροτικῶν συλλόγων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἐπανίδρυσις τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων.
2. Ἐπιδίωξις ἀνόδου τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν, εἰσαγομένου καὶ σχετικοῦ μαθήματος εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου μὲ θέμα τὴν γεωργικὴν ἐργασίαν.
3. Ἀναδιάρθρωσις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ χορήγησις εὐθηνοῦ χρήματος εἰς δάνεια καλλιεργητικά, μεσοπρόθεσμα καὶ μακροπρόθεσμα.
4. Νὰ ἐξετασθῆ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀναδασμοῦ τῆς γῆς.
5. Ἀναδιάρθρωσις τῶν καλλιεργειῶν βάσει νέων δεδομένων.
6. Ρύθμισις τῶν καθυστερουμένων ἀγροτικῶν χρεῶν.
7. Διάθεσις περισσοτέρων γεωπόνων εἰς τὴν ὕπαιθρον, εἰς δὲ τὰς πόλεις νὰ ἀντικατασταθοῦν οἱ γεωπόνοι μὲ ἁπλοὺς γεωργικοὺς ὑπαλλήλους.
8. Νὰ ἐπιταχυνθοῦν τὰ τεχνικὰ ἔργα ἀγροτικῆς οἰκονομίας, ἀποξηραντικὰ καὶ ἀρδευτικά, μικρὰ καὶ μεγάλα καὶ νὰ γίνουν εἰδικὰ ἔργα εἰς τὰς ὀρεινὰς περιφερείας.
9. Νὰ ἐφαρμοσθοῦν μέτρα ἀποθηκεύσεως, μεταφορᾶς καὶ ἐμπορίας τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν.
10. Νὰ ἐξαλειφθῆ ἡ πληγὴ τῶν μεσαζόντων.

Ἡ ὡς ἄνω ἀγόρευσις ἐχειροκροτήθη τόσον ἀπὸ τὸ Κέντρον, ὅσον καὶ τὴν Δεξιὰν ὡς καὶ ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν Συντονισμοῦ

Ἡ ρύθμισις ἀγροτικῶν χρεῶν πρότασίς του ἀπὸ 15-2-1962

Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἶπεν: «Ἐὰν ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά σας καὶ οἱ ἄλλοι ρήτορες, κύριε Ζαΐμη, τὸ Προεδρεῖον θὰ ἔχῃ κάθε λόγον νὰ εἶναι ἐνθουσιασμένον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει σᾶς εὐχαριστῶ».

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἶχε λάμψει ἡ προσωπικότης τοῦ Φωκίωνος Ζαΐμη.

Ἀλλὰ ΣΗΜΕΡΟΝ λάμπει ἀκόμη περισσότερον, μετὰ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς Θεσσαλονίκην, σχετικῶς μὲ τὴν ἀνάγκην ρυθμίσεως τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν.

Ὡς βλέπομεν ἐκ τῆς ἀγωτέρω ἀγορεύσεως, ὁ Φωκίων Ζαΐμης ἐζήτησε τὴν ΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ ἤδη ἀπὸ τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1962. Καὶ τώρα ἡ πρότασίς του υἱοθετεῖται ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου, τῆς ὁποίας εἶναι ἐκλεκτὸς ἀγωνιστής.

Χρήσιμος ἐπαφὴ μὲ τὸ Στέμμα

Ὡς πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα ὁ Φωκίων Ζαΐμης ἔκρινεν ὅτι ὤφειλε νὰ διατηρῆ μίαν καλὴν ἐπαφὴν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κέντρου.

Ἐπίστευεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς — ὅπως πράγματι συμβαίνει — εἶναι ὁ ἄνθρωπος «ποὺ ἔχει στὴν τσέπη του καὶ τὸν χρόνον τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν κυβέρνησιν τῶν ἐκλογῶν, δύναται δὲ νὰ ἐπηρεάσῃ αὐτὴν καὶ διὰ τὸ σύστημα τῶν ἐκλογῶν. Ἤτοι:

Ἐπίστευεν ὅτι ὁ Βασιλεύς, μὲ τὰς ἐκ τοῦ Συντάγματος προνομίας του, εἶναι «ὁ κλειδοκράτωρ» τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος καὶ διὰ τοῦτο ἐπεβάλλετο νὰ διατηρῆται μαζὶ μὲ τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα μία καλὴ ἐπαφή. Ἀφοῦ ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἔκρινεν ὅτι ἔπρεπε νὰ μείνῃ εἰς ἀπόστασιν καὶ κατόπιν νὰ διακόψῃ πᾶσαν σχέσιν, ἀκόμη καὶ κοινωνικήν, ὁ Φωκίων Ζαΐμης ἐπωμίσθη ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ τῆς διατηρήσεως μιᾶς ΓΕΦΥΡΑΣ ΕΠΑΦΗΣ μεταξὺ ΚΕΝΤΡΟΥ καὶ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ. Καὶ τὴν «γέφυραν» αὐτήν, τὴν ὁποίαν ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ διέβησαν ἀργότερα ὁ Βενιζέλος, ὁ Νόβας καὶ ὁ Τσιριμῶκος, τὴν διέβη ΠΡΩΤΟΣ καὶ ΚΑΤ' ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΝ ὁ Φωκίων Ζαΐμης, συντελέσας ἀφανῶς μέν, ἀλλὰ σπουδαίως εἰς τὴν πολιτικὴν διέξοδον. Μάλιστα, δύναται τώρα νὰ ἀποκαλυφθῆ ὅτι ὁ Φωκίων Ζαΐμης, ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τὸν Βασιλέα περὶ τῆς ἐπιβεβλημένης λύσεως, ἐτόνισεν ὅτι ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ ἐπίσης, ἐπιβάλλει νὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ.

Πρὸς τοῦτο συνέστησε τὴν ΑΠΟΠΟΜΠΗΝ τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ. Καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν ἐκινεῖτο πάντοτε.

Συνεπῶς, ὁ Φωκίων Ζαΐμης ἐστάθη πάντοτε ἕνας ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τοῦ φιλελευθέρου καὶ δημοκρατικοῦ κέντρου, μὲ τὸν «τρόπον» του.

Εἰς τὴν Βουλὴν ἦτο εἰς πᾶσαν περίπτωσιν συνεργάτης καὶ βοηθὸς τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τοῦ Κέντρου.

Πάλιν κατὰ τῆς κυβερνήσεως Ὑπὲρ τῶν προτάσεων Κέντρου

Τὴν 15ην Μαΐου ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν νέαν πρότασιν δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τόσον διότι ἐθεώρει αὐτὴν παράνομον, λόγῳ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος, ὅσον καὶ διότι τὴν ἐθεώρει ὀλαπτικὴν διὰ τὰ συμφέρον τα Λαοῦ καὶ Ἔθνους.

Ὁ ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ κατεψήφισε τὴν Κυβέρνησιν.

Κατέθεσε δὲ καὶ σχετικὴν δήλωσιν, ἔχουσαν οὕτω:

«Ἐπειδὴ ὅτι ἡ ἐκ ΜΗ ΑΔΙΑΒΑΠΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ δημιουργηθεῖσα πολιτικὴ ὀξύτης δὲν συντελεῖ εἰς τὴν ὑπὲρ ποτε σήμερον ἐπιβαλλομένην ἀδιατάρακτον πολιτικὴν ζωὴν καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, καθὼς καὶ ὅτι τὰ χαίνοντα τεράστια οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα, ἰδίᾳ μετὰ τὴν σύνδεσιν τῆς χώρας μετὰ τῆς ΕΟΚ, χρήζουν ριζικῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν μέτρων, θεωρῶ τὴν ἀνάγκην ΕΤΕΡΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ἐπιβεβλημένην, δι' ὃ καὶ ὑπερψηφίζω τὰς προτάσεις δυσπιστίας».

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν ψηφοφορίαν ἐψήφισεν ὑπὲρ τῶν προτάσεων δυσπιστίας, ὁμοῦ με τὰ τῶν λοιπῶν βουλευτῶν τοῦ Κέντρου Ἀχαΐας, ὡς ἐξῆς (ὡς ἐν σελίδι 24 τῆς 21ης Μαΐου 1962 καταχωρίσεως τῶν πρακτικῶν):

Παπανδρέου Γεώργιος ΝΑΙ

Βγενόπουλος Ἀναστ. ΝΑΙ

Ζαΐμης Φωκίων ΝΑΙ

Πάντοτε ὁμοῦ μὲ τὸ Κέντρον

Ὅταν τὸν Φεβρουάριον 1963 ἡ ΕΔΑ ὑπέβαλε πρότασιν δυσπιστίας πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κέντρου κ. Γεώργιος Παπανδρέου ἐχαρακτήρισε τὴν πρότασιν ὡς μὴ ἐνδεδειγμένην καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ μετάσχῃ ἡ Ἕνωσις Κέντρου ὄχι μόνον τῆς ψηφοφορίας, ἀλλ' οὐδὲ τῆς συζητήσεως. Καὶ ὁ Φωκίων Ζαΐμης, ὁμοῦ μετὰ τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀπεχώρησε τῆς Βουλῆς.

Ὅταν ὁ κ. Καραμανλῆς ἐζήτησε νὰ ἀποφασισθῆ κατ' ἀρχὴν ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος, πάλιν ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὁ Φωκίων Ζαΐμης κατεψήφισεν.

Ὅταν ἔπεσεν ὁ Καραμανλῆς καὶ ἐσχηματίσθη κυβέρνησις Πιπινέλη, ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἀπεφάσισε ν' ἀπόσχῃ τῶν συζητήσεων καὶ τῆς ψηφοφορίας εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν μὴ συγκρότησιν ἀληθῶς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως. Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Παπανδρέου ἀπεχώρησαν ἅπαντες, μεταξὺ δὲ τούτων καὶ ὁ κ. Ζαΐμης.

Ἐπίσης ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀπεχώρησεν ὁ κ. Ζαΐμης τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τὴν 22αν Αὐγούστου 1963.

Ἄξιος τοῦ σταυροῦ προτιμήσεως διὰ νὰ ἐκλεγῆ ΠΡΩΤΟΣ!

Καὶ τώρα — ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ — ὁ Φωκίων Ζαΐμης εἶναι ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΚΕΝΤΡΟΥ εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς 3ης Νοεμβρίου.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Φωκίωνος Ζαΐμη εἰς τὴν Βουλὴν εἶναι: ΧΡΕΟΣ ΤΙΜΗΣ τοῦ Λαοῦ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας πρὸς τὸν λευκὸν πολιτικὸν καὶ συνεπῆ δημοκράτην.

ΜΕΓΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝ τοῦ Λαοῦ τῆς περιφερείας μας, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ἕνα εἰλικρινῆ καὶ θετικὸν συμπαραστάτην.

Ἀλλὰ ἐπίσης εἶναι ΜΕΓΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝ διὰ τὴν παράταξιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ ὅπλου τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ νὰ ἔλθῃ ὁ Φωκίων Ζαΐμης ΠΡΩΤΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ εἰς σταυροὺς προτιμήσεως, διὰ νὰ ἔχῃ ηὐξημένον κῦρος, ὥστε νὰ τὸ εἰσφέρῃ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΡΟΠΟΝ καὶ ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἐκ τῶν ἐκλογῶν θὰ κριθῇ ἡ τύχη τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος

Σπανίως ἑλληνικαὶ ἐκλογαὶ εἶχαν τόσον πολὺ καὶ τόσον σαφὲς νόημα, ὅσον αἱ ἐκλογαὶ τῆς 3ης Νοεμβρίου.

Αἱ πράξεις καὶ οἱ λόγοι τῆς ΕΡΕ κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν κατέστησαν ἀποκαλυπτικοί. Ὁ Θεωρητικὸς τοῦ ξυλοσχίστου προφήτου, ὁ Κωνσταντῖνος Τσάτσος, ἐχρησιμοποίησε τὸ βῆμα τῆς Ἀκαδημίας διὰ νὰ ἐκθέσῃ μίαν κωμικῶς ἀνακαινισθεῖσαν «ὀλιγαρχικὴν θωρίαν περὶ βασιλικῶν ἀνδρῶν». Ἡ κυβέρνησις, ἐξ ἄλλου, τῆς ΕΡΕ δὲν ἐδίστασε νὰ φανερώσῃ τὰς προθέσεις της κατὰ τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος, κινοῦσα τὴν ἀναθεωρητικὴν διαδικασίαν τοῦ Συντάγματος. Δὲν εἶπε, βεβαίως, ποτὲ πῶς ἀκριβῶς ἐσκόπευε νὰ τροποποιήσῃ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην. Ἀλλὰ εἶπε σαφῶς τί τὴν ἠνώχλει. Καὶ τὰ ἄρθρα, ποὺ κατωνόμασεν ὡς ἀναθεωρητέας διατάξεις, ἦσαν ὅλα ἐκεῖνα ποὺ περιέχουν τὴν οὐσίαν τῆς Δημοκρατίας. Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι, ἡ ἐλευθεροτυπία, τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας, ὁ κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος, διεκρίνοντο σαφῶς οἱ στόχοι, τοὺς ὁποίους, ἀντισυνταγματικῶς, ἤθελε νὰ πλήξῃ ὁ κ. Καραμανλῆς.

Ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ἀντιθέτως, πιστεύει εἰς τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς, εἰς τὴν ὡριμότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ἰκανότητα τῆς Δημοκρατίας, ὄχι μόνον νὰ ἐπιβιώσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς τὴν γαλήνην, τὴν ἀληθῆ σταθερότητα καὶ τὴν προκοπήν. Ἡ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ κρίσις, ποὺ μαστίζει τὴν χώραν, ὄχι μόνον δὲν ὀφείλεται εἰς συγγενεῖς ἀδυναμίας τοῦ πολιτεύματος, ἀλλ' ἀπεναντίας προέρχεται ἀπὸ τὴν διαστρέβλωσι καὶ τὴν συστηματικὴν παραμόρφωσίν του.

Μόνον ἡ ἐλευθέρα, κοινὴ δημιουργικὴ προσπάθεια τῶν Ἑλλήνων, συμφώνως μὲ τὴν μακραίωνα παράδοσιν καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, τὴν ἔμπρακτον σύνδεσιν μὲ τὴν Δυτικὴν Κοινότητα, εἰς τὴν ὁποίαν τυπικῶς ἀνήκει ἡ Ἑλλὰς ἤδη, τὴν πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀναγέννησιν τοῦ τόπου, τὴν κοινωνικὴν ἰσορροπίαν καὶ γαλήνην, χωρὶς τὴν ὁποίαν ἀληθὴς σταθερότης δὲν ὑπάρχει. Μόνον ἡ Δημοκρατία, ἀκεραία καὶ ἀνόθευτος, ἐγγυᾶται καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας, ἰδίως ὑπὸ τὰς παρούσας, ἐξαιρετικῶς λεπτάς, διεθνεῖς περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ὑγείαν καὶ ἀκμὴν τοῦ ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ.

Αἱ θέσεις εἶναι σαφεῖς. Ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν ἡ Δημοκρατία ἀντιμετωπίζεται ὡς ἐνοχλητικὴ καὶ ἐπισφαλὴς ὑπόθεσις, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐξουδετερωθῆ διὰ παντὸς μέσου. Ἀπὸ τὴν ἄλλην τὸ ἐλεύθερον πολίτευμα θεωρεῖται πολύτιμος κληρονομία καὶ πανοπλία ἀποτελεσματικὴ διὰ τὸ Ἔθνος. Διὰ τὴν ΕΡΕ ὁ λαὸς εἶναι ὁ κίνδυνος. Διὰ τὸ Κέντρον εἶναι πηγὴ δυνάμεως καὶ ἐγγύησις τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας. Τὴν ἀντίθεσιν αὐτὴν θὰ κρίνουν οἱ ψηφοφόροι. Καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀπορρέει τὸ μέγα νόημα τῶν ἐκλογῶν τῆς 3ης Νοεμβρίου.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Μέθοδοι ἀποτροπῆς τῆς βίας ἰδίως εἰς τὰ τμήματα τῆς ὑπαίθρου

«Εἰς τὰ χωρία αὐτά, ὅπου οἱ πάντες γνωρίζονται μεταξύ των, ὑπάρχει πολὺ μεγαλυτέρα εὐχέρεια βιασμοῦ τῆς θελήσεως τῶν πολιτῶν. Μία μορφὴ πιέσεως εἶναι ἡ ἑξῆς: Ὁ ψη